

בש"פ 6412/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6412/19

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בעמ"י 66162-09-19, שניתנה ביום
26.9.2019 על-ידי כב' סגן הנשיאה י' שינמן

בשם המבקש:

עו"ד ענת יערי; עו"ד מוחמד ענבוס

החלטה

1. בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעמ"י 66162-09-19 מיום 26.9.2019 (כב' סגן הנשיאה י' שינמן), בגדרה התקבל עררה של המשיבה על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה במ"י 55630-09-19 מיום 26.9.2019 (כב' השופט ע' מורנו). במסגרת החלטה זו, הורה בית המשפט המחוזי על ביטול החלטתו של בית משפט השלום בדבר שחרורו של המבקש בתנאים, והורה על הארכת מעצרו עד ליום 28.9.2019.

רקע

2. ביום 23.9.2019 נעצר המבקש בחשד לביצוע עבירות ביטחוניות. בד בבד, הוגשה לפני בית משפט השלום בקשה להאריך את מעצרו של המבקש (להלן: הבקשה הראשונה). בהחלטתו מאותו יום קבע בית משפט השלום כי עיון

עמוד 1

בתיק החקירה מעלה כי קיים "חשד סביר" נגד המבקש וכי מתקיימת עילה למעצרו נוכח המסוכנות הנשקפת ממנו והחשש מפני שיבוש הליכי חקירה, ומשכך הורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 26.9.2019 בשעה 14:00.

3. ביום 26.9.2019 נדרש בית משפט השלום לבקשה להארכת מעצרו של המבקש. בהחלטתו מיום זה, ציין בית משפט השלום כי לא חלה התפתחות בהליכי החקירה וכי אותו "חשד סביר" נגד המבקש לא התחזק בעוצמתו מאז הדיון בבקשה הראשונה באופן המצדיק הארכת מעצרו בשנית. משכך, הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש בתנאים, ובכלל זה מניעת מפגש עם עורך דינו עד ליום 28.9.2019.

בתום הדיון ביקשה המשיבה לעכב את ביצוע ההחלטה למשך 24 שעות על מנת לשקול להגיש ערר לבית המשפט המחוזי. בית משפט השלום דחה את הבקשה וציין כי ניתן לעכב את ההחלטה רק במידה והיועמ"ש או התובע יודע כי בכוונתו להגיש ערר על ההחלטה.

4. בו ביום, עררה המשיבה לפני בית המשפט המחוזי על החלטתו האמורה של בית משפט השלום. במסגרת הערר, הציגה המשיבה לעיונו של בית המשפט המחוזי חומר חסוי המצביע לטענתה על הצורך לבצע בדיקות חקירה נוספות המחייבות את הישארותו של המבקש במעצר.

ביום 26.9.2019 התקיים דיון בעניינו של המבקש בבית המשפט המחוזי. בפתח הדיון, דחה בית המשפט המחוזי את בקשת בא כוחו של המבקש להיפגש עמו טרם הדיון בערר. נקבע כי ההחלטה בדבר מניעת המפגש עומדת בעינה. מטעם זה גם נקבע כי הדיון יתקיים שלא בנוכחות המבקש. בהחלטתו שניתנה בתום הדיון, קיבל בית המשפט המחוזי את הערר והורה על מעצרו של המבקש עד ליום 28.9.2019 בשעה 20:00. בית המשפט המחוזי קבע כי בשים לב לחומר החסוי שהומצא לעיונו, קיים צורך בביצוע פעולות חקירה נוספות המחייבות את הישארותו של המבקש במעצר.

על החלטה זו נסובה בקשת רשות הערר שלפניי.

5. עיקר טענותיו של המבקש מופנות כנגד ההחלטה למנוע ממנו מפגש עם עורך דינו. המבקש טוען כי ראוי ליתן לו רשות ערעור שכן עניינו מעורר השלכות רוחב אשר חורגות מעניינו הפרטני. לטענתו, לא ניתן למנוע ממנו מפגש עם עורך דינו מכוח סעיף 35 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), וזאת משאין הוא בגדר "עצור" כהוראת הסעיף האמור. משכך, לטענתו, החלטת בית המשפט המחוזי ניתנה תוך פגיעה בזכותו היסודית להליך הוגן, ויש להורות על ביטולה. עוד טוען המבקש לגופם של דברים כי לא מתקיים בעניינו חשד סביר אשר עוצמתו חזקה דיה כדי להצדיק את המשך מעצרו, ובפרט בשים לב לכך שבית משפט השלום הגיע למסקנה כי באיזון בין כל השיקולים יש להורות על שחרורו.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי לקבל תשובה.

כלל נקוט הוא בידנו כי על בקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" בהליכי מעצר יחולו אמות מידה מצמצמות, והיא תתקבל רק במקרים מיוחדים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות כללית ציבורית, אשר חורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות מיוחדות כדוגמת פגיעה בלתי מידתית בחירותו של המבקש או חשש לעיוות דין (ראו: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 (17.4.2011); בש"פ 1171/18 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.2.2018); בש"פ 1269/18 מריסאת נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (20.2.2018)).

7. בענייננו, חרף ניסיונותיו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני ובעל חשיבות כללית, הבקשה דנן נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי ונסיבותיו והיא אינה מעלה כל שאלה אשר חורגת מעניינם הפרטני. כמו כן, לא מצאתי כי עניינם של המבקש בא בגדר הנסיבות החריגות, כמו חשש לעיוות דין, אשר מצדיקות התערבותו של בית משפט זה. אעיר עוד כי אין די בכך שהערכאות דלמטה הגיעו לתוצאות שונות כדי שתקום למבקש רשות לערור (ראו למשל: בש"פ 1763/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (8.3.2019)). די באלה כדי לדחות את הבקשה.

8. למעלה מן הצורך, אוסיף כי הן בית המשפט השלום והן בית המשפט המחוזי לא היו מוסמכים לבטל את ההחלטה בדבר מניעת המפגש (הסמכות לכך נתונה לנשיא בית המשפט המחוזי - ראו סעיף 35 לחוק המעצרים). ומשכך, צדק בית המשפט המחוזי בהחלטתו לדחות את בקשת בא כוח המבקש להיפגש עמו ולקיים את הדיון בנוכחותו (אציין עוד כי בית המשפט השלום התנה את שחרורו של המבקש במניעת המפגש והמבקש לא השיג על החלטה זו).

9. סוף דבר: נוכח כל האמור לעיל, בקשת רשות הערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ז באלול התשע"ט (27.9.2019).

ש ו פ ט ת